

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2019. július 2. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt I.rendű vádlott neve és társa ellen indult büntető ügyben a Tatabányai Törvényszék 2019. február 13. napján kihirdetett 3.B.334/2018/11. számú **ítéletét megváltoztatja**, az eljárás során lefoglalt, a letéti naplóban 969/5,6,7/2017. tétel alatti, illetve 852/2017. tétel alatti 100 db. extasy tableta, uzsonnás doboz, doboz és tasak, a 977/2017. tétel alatti 100 db. extasy tableta, valamint a Bnyt.940/2017. tétel alatti 337,8 gramm növényi eredetű anyag elkobzását elrendeli.

A II.r. vádlott esetében a személyes adatok közül mellőzi a vádlott értesítési, kézbesítési címére, a tényleges tartózkodási helyére és a telefonszámára történő utalást.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét I.r. és II.r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

Az I.r. vádlott által az első fokú bíróság üggyöntő határozatának kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

I n d o k o l á s:

A Tatabányai Törvényszék előkészítő ülésen hozott 3.B.334/2018/11.szám alatti ítéletével négy vádlott büntetőjogi felelősségéről határozott. Az ítélet III.r. és IV.r. vádlottak vonatkozásában első fokon jogerőre emelkedett.

A törvényszék I.r.vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 176. § /1/ bekezdés IV. fordulata és a /3/ bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntetében. Ezért, mint visszaesőt 6 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. Rendelkezett arról, hogy az I.r.vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés háromnegyed részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. I.r.vádlottal szemben a Tatabányai Törvényszék Bírósági Letéti Csoportjánál BL.00088/2018/1.számon nyilvántartott 282.000 Ft készpénzre továbbá 562.500 Ft erejéig vagyonelkobzást rendelt el. A fegyházbüntetésbe beszámította az I.r.vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt.

II.r.vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 282.§ /1/ bekezdés b/ pontja és a /3/ bekezdés c/ pontja szerint minősülő bűnpártolás büntetében. Ezért 1 év 6 hónapi börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén a II.r.vádlott abból legkorábban a kétharmad rész kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztésbe beszámította a II.r.vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt.

Rendelkezett a bűnjelekről és a bűnügyi költség megfizetéséről.

Az ítélet ellen az ügyész I.r. vádlott vonatkozásában súlyosításért, hosszabb tartamú fegyház fokozatú szabadságvesztés kiszabása végett, míg II.r.vádlott esetében hosszabb tartamú próbaidő megállapítás érdekében jelentett be fellebbezést jelezve, hogy az elsőfokú ítéletnek a járulékos rendelkezései is korrekcióra szorulnak.

A fellebbviteli főügyészség átiratában az ügyészi fellebbezést módosított formában tartotta fenn. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú eljárásban abszolút eljárási szabálysértés nem történt. A törvényszék a tényállást a váddal egyezően állapította meg. A bűnösségüket beismerő I. és II.r.vádlottak felmentésére vagy velük szemben az eljárás megszüntetésre nincs ok. A cselekmények jogi minősítése a büntető anyagi jogi szabályoknak megfelelő. Hivatkozott arra, hogy a már ötször büntetett, három esetben felfüggesztett, két esetben végrehajtandó szabadságvesztésre ítélt, visszaeső I.r.vádlott esetében a törvényszék életmód folytatására való készsége, hajlandósága nem értékelhető enyhítő körülményként, súlyosító körülmény ellenben, hogy három fajta kábítószerrel fél éven keresztül kereskedett, azzal tettenérése folytán hagyott fel.

A szintén büntetett előéletű II.r.vádlott esetében pedig a saját érdekeit szolgáló beismerése a tettenérés folytán ugyancsak súlytalan. Hivatkozott a fellebbviteli főügyészség arra is, hogy az I.r.vádlottal szemben alkalmazott vagyonekobbzás alapja nem a Btk. 74.§ /1/ bekezdésének c/ pontja, hanem a Btk. 74/A.§ /1/ bekezdés b/ pontja. Álláspontja szerint az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezések törvényesek, azonban az I.r.vádlottat illetően a kábítószer-tartalmú tabletták és zöld növényi törmelékek, a IV.r.vádlottat illetően a 337,8gramm növényi eredetű anyag elkobzásának elmaradása folytán azt a fellebbviteli főügyészség hiányosnak találja. Mindezek alapján indítványozta, hogy az ítélet az elsőfokú ítéletet változtassa meg, I.r.vádlott fegyházbüntetését és a mellékbüntetést súlyosítsa, II.r.vádlott esetében a felfüggesztés próbaidejét emelje fel, a 200 db extasy tablettát, a és a zöld növényi törmeléket a tárolásukra szolgáló dobozokkal, tasakkal, valamint a 337,8 gramm növényi eredetű anyagot kobozza el. Utalt a fellebbviteli főügyészség végül arra, hogy az ítélet rendelkező részében az előzetes fogvatartásokra vonatkozó adatok és az előzetes fogvatartás tartamának körében a hónapok betűvel kiírandók, II.r.vádlott esetében a személyes adatok közül mellőzendő az értesítési és kézbesítési címe, valamint a tényleges tartózkodási helye,- mert azok azonosak a lakcímével- és a telefonszáma- mert az nem szükséges.

I.r.vádlott védője a fellebbviteli főügyészség átiratára tett észrevételében a törvényszék ítéletének helybenhagyására tett indítványt. Hivatkozott arra, hogy az a tény, hogy az I.r.vádlott fél éven keresztül három fajta kábítószerrel kereskedett és azzal nem önszántából hagyott fel a fellebbviteli főügyészség álláspontjával szemben nem értékelhető súlyosító körülményként, hiszen az ilyen jellegű elkövetés a kábítószer-kereskedelem elkövetésének jellemzője. Utalt arra is, hogy nem vitatható, miszerint az I.r.vádlott több ízben volt büntetve, ami visszaesői minőségét is megalapozza. Ezt a körülményt azonban a törvényszék megfelelő súllyal értékelte a büntetés kiszabásakor. Az elsőfokú bíróság a büntetést a törvényes mérlegelés határain belül szabta ki, így annak súlyosítása nem indokolt, ezért kérte az elsőfokú ítélet helybenhagyását.

A másodfokú nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratban foglaltakat fenntartotta, összefoglalva ismertette annak lényeges elemeit. Hivatkozott arra, hogy a fellebbviteli főügyészség indítványának megfelelően a kábítószer elkobzása IV.r.vádlott vonatkozásában is megengedett, hiszen az ügyész az ő esetében is fellebbezést jelentett be erre irányulóan. Hivatkozott a fellebbviteli főügyészség emellett arra is, hogy a törvényszék a középértékből kiindulva vezette le a szabadságvesztések megállapított mértékét, I.r.vádlott esetében azonban a törvényi minimumhoz közeli tartamú büntetés ellen szól, hogy a kábítószer hatóanyag-tartalma a jelentős mennyiség alsó határának 214,36 %-a. Indítványozta végül a fellebbviteli főügyészség képviselője, I.r.vádlott fegyházbüntetésének, azzal arányosan a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamának súlyosítását, II.r.vádlott esetében a próbaidő tartamának felemelését, a kábítószerek elkobzását és az ítélet indokolásában a vagyonekobbzás jogszabályhelyének helyesbítését.

I.r.vádlott védője a fellebbviteli főügyészség átiratára tett írásbeli észrevételét változatlan tartalommal fenntartotta hivatkozva arra, hogy a törvényszék által első fokon kiszabott büntetés nem törvénysértően enyhe, annak súlyosítása nem indokolt. Mindezekre tekintettel az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

II.r.vádlott védője perbeszédében amellet érvelt, hogy a védelem álláspontja szerint teljesen indokolatlan az ügyészség által indítványozottak szerint a felfüggesztés próbaidejének felemelése. Az elsőfokú bíróság által feltárt enyhítő körülményeken túl emellet szól az is, hogy a II.r.vádlott hét hónapot töltött előzetes letartóztatásban, amely önmagában is komoly visszatartó erővel bír. Mindezekre tekintettel védő társával egyezően maga is az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A fentiekből következően az ügyész I.r. és II.r. vádlottak vonatkozásában kizárólag a kiszabott büntetés mértékét és egyéb, az ítéletnek az egyszerűsített felülvizsgálati eljárás tárgyát képező rendelkezését sérelmezte fellebbezésében. Erre tekintettel a Be. 590.§ /3/ bekezdése alapján a másodfokú bíróság korlátozott felülbírálatot végzett, vagyis az elsőfokú bíróságnak csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését illetve részét bírálta felül. Ugyanezen törvényhely /5/ bekezdése értelmében ez esetben is vizsgálnia kellett, hogy a Be. 607.§ /1/ bekezdése és a 608.§ /1/ bekezdése alapján az ítéletet nem kell-e hatályon kívül helyezni, vizsgálnia kellett a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést abból a szempontból is, hogy a vádlottakat nem kell-e az adott tényállás mellett is felmenteni vagy velük szemben az eljárást megszüntetni, megfelel-e a büntető anyagi jogi szabályoknak a cselekmények minősítése, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezés I. és II.r.vádlottak vonatkozásában. A Be. 590.§ /7/ bekezdése alapján ezen túlmenően a másodfokú bíróság hivatalból döntött az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben. Itt bocsátja előre a másodfokú bíróság, hogy a III. és IV.r. vádlottak vonatkozásában az ellenkező bizonyításig a jogerősítő záradékkal ellátott ítélet az irányadó. A tárgyaló ügyész III. és IV.r. vádlottak esetében az elsőfokú ítéletet tudomásul vette, ehhez képest az I. és II.r. vádlottak vonatkozásában benyújtott írásbeli fellebbezés indokolásában tesz említést arról, hogy IV.r.vádlott esetében is jogorvoslattal kíván élni a bűnjeleket és a tőle lefoglalt kábítószer érintő rendelkezési jogi sorsát rendező rendelkezések elmulasztása miatt.

Az ítélet ellen bejelentett fellebbezés annak bármely rendelkezésére, így a járulékos kérdésekre is kiterjedhet, azonban azt, az azokat sérelmező fellebbezésre jogosult félnek a megfelelő határidőben be kell jelentenie. Olyan eljárási helyzet az eljárási törvény szerint nem jöhet létre, hogy adott vádlott esetében az elsőfokú ítélet jogerőre emelkedett a bűnjelekre vonatkozó rendelkezés kivételével. Erre nézve az elsőfokú bíróság utólagos eljárás keretében folytathat vizsgálatot amennyiben úgy ítéli meg, hogy a jogerős ítéletben nem a törvénynek megfelelő döntést hozott. Nyilván ezt a fentiekben részletezett tárgyaló ügyész,- nem helytálló - hivatkozást a fellebbviteli főügyészség is észlelte, amikor az ügyészi fellebbezést módosított formában tartotta fenn, nem támadva, nem is támadhatva a nem elkobzandó bűnjelek vonatkozásában bejelentett ügyészi fellebbezéssel érintett rendelkezéseket. A Be.320.§ /4/ és /5/ bekezdése értelmében a lefoglalás megszüntetése helyett elkobzásnak van helye, ha a lefoglalt dolog birtoklása jogszabályba ütközik. A bizonyítás érdekében történő megfelelő mintavételt követően ezt már a nyomozás, de az elsőfokú eljárás során még a bizonyítás befejezése előtt is megteheti a bíróság büntetőjogi felelősség megállapítása nélkül is. Így az ítélet tábla ezen szabályozás mentén úgy ítélte meg, hogy a jogerős ítéleti tényállás szerint a IV. r. vádlott személyéhez köthető kábítószer elkobzásának abban az esetben sincs törvényes akadálya, amennyiben a másodfokú bíróság a rá nézve jogerős ítéletet bírálja felül vádlott- társait érintően. Ennyiben és emiatt látott lehetőséget az ítélet tábla a fellebbviteli főügyészség indítványa szerint az elsőfokú ítélet e körben történő megváltoztatására. A korlátozott felülbírálat keretében a másodfokú bíróság I.r. és II.r.vádlottak vonatkozásában nem észlelt a Be. 607.§ /1/ és 608.§ /1/ bekezdésében írt eljárási szabálysértést, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezéséhez vezetett volna. A váddal teljes mértékig egyező tényállás alapján nem kerülhetett sor az I. és II.r.vádlott felmentésére vagy velük szemben a büntető eljárás megszüntetésére. Az I.r. és II.r.vádlottak terhére rótt bűncselekmények minősítése is törvényes. Az ügyészség az előkészítő ülésen történő beismerő nyilatkozat esetére I.r. vádlottal szemben 10 év, II.r.vádlottal szemben 1 év 8 hónap, 4 évre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását kérte.

Az elsőfokú bíróság az I.r.vádlott vonatkozásában teljeskörűen feltárta a büntetékiszabási tényezőket. Helytállóan mutatott rá, hogy a tettenérés folytán az I.r.vádlott beismerő nyilatkozatának komolyabb jelentőséget nem lehet tulajdonítani. Ugyancsak figyelemmel volt a törvényszék a büntetés kiszabásakor arra is, hogy I.r.vádlott kezdetben nem tett vallomást, a tettenérést követően több, mint hét hónappal később tett még a büntetőjogi felelősségét is hárítani próbáló nyilatkozatot. A büntetés kiszabásakor meghatározóan a cselekmény tárgyi súlya, a tetтарыыos büntetés a meghatározó. Az adott bűncselekmény kategórián belül a jelentős mennyiség alsó határát mintegy kétszeresét meghaladó mennyiségű kábítószer nem értékelhető olyanként, amely a büntetés esetében a törvény teljes szigorát indokolja. Az sem hagyható figyelmen kívül, hogy a jelentősebb mennyiségű extasy tabletta lefoglalásra került, így a tényleges terjesztésnek már nem képezte részét, nem sértette konkrétan a védett jogi tárgyat. Mindezekre figyelemmel a Be.605.§./2/ bekezdésében megengedett formában az ítéletábla a törvényszék által megállapított büntetés nagyobb mérvű súlyosítását nem találta indokoltnak, a fenti törvényhely szerint kisebb tartamú büntetés emelésének pedig a másodfokú eljárásban nincs helye, így az I.r. vádlott esetében az ítéletábla nem látott lehetőséget az ügyészi fellebbezés szerint a büntetés súlyosítására. A büntetés kiszabásánál figyelemmel kell lenni a Be. LXXVI. fejezet rendelkezéseire, a vádlottak javára szóló méltányolható módon az eljárás ezáltal elérni kívánt céljára is, aminek meg kell jelennie a kiszabott büntetésben is.

II.r. vádlott vonatkozásában az ügyész is úgy látta, hogy a büntetési célok elérhetők végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabásával is. Az ítéletábla esetében úgy ítélte meg, hogy a szabadságvesztés büntetés 3 éves próbaideje is elegendő ahhoz, hogy bizonyítsa, nem tévedett a bíróság, amikor ezt a kedvezményt megadhatónak látta ebben a formájában.

Ahogy arra a tárgyaló ügyész és a fellebbviteli főügyészség is hivatkozott, elmaradt azonban a lefoglalt kábítószeres törvényben kötelező erővel előírt elkobzása, ezért arra vonatkozóan a másodfokú bíróság a fentebb már részletezett indokok alapján a fellebbezéssel érintett I.r., de a IV.r. vádlottól lefoglalt kábítószerre nézve is, a Btk. 72.§ /1/ bekezdés c/ pontja alapján az adott rendelkezést pótolta.

Helytálló a fellebbviteli főügyészség hivatkozása atekintetben is,- és ennyiben az ítéletábla a törvényszék ítéletének indokolását szükségesnek látja pontosítani,- hogy az I.r. vádlottat érintő vagyoneklobzás törvényi alapja a Btk.74.§./1/ bekezdés c./ pontja helyett a Btk.74/A.§./1/ bekezdés b./ pontja. Ugyancsak megalapozottan támadta a fellebbviteli főügyészség az elsőfokú ítéletet arészében is, hogy az előzetes fogvatartásra vonatkozó adatokat, mint ahogy minden más számadatot, az ügydöntő határozat rendelkező részében - miután a kialakult bírói gyakorlatnak megfelelően az arab számmal, és az ahhoz rendelt betűvel jelölés esetében ez utóbbi az irányadó - szükséges megjelölni.

Tekintve, hogy az előzetes fogvatartásra vonatkozó adatok megfelelnek az iratok tartalmának, a jövőre nézve, a másodfokú bíróság csak az ítéletének e részében kívánta e hiányosságra, pontatlanságra felhívni az elsőfokú bíróság figyelmét.

Szintén helytálló a fellebbviteli főügyészségnek arra történő utalása, hogy II.r.vádlott esetében lakcíme mellett süükségtelenül rögzítette azzal azonos értesítési címét, tényleges tartózkodási helyét, kézbesítési címét, továbbá telefonos elérhetőségét, ezért ezen hivatkozásokat az ítéletábla a törvényszék ítéletéből mellőzte.

I.r. vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítása a Btk.92.§./1/-/2/ bekezdésén alapszik.

Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek, azért az ítéltábla azokat a Be.605.§./1/ bekezdése alapján helybenhagyta, a megváltoztató rendelkezése a Be.606.§ /1/ bekezdésén alapulnak.

Győr, 2019. július 2.

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Takácsné
dr. Helyes Klára sk.
előadó bíró

Dr. Élő András sk.
bíró

Z á r a d é k:

Ez az ítélet és a Tatabányai Törvényszék 2019. február 13. napján kelt 3.B.334/2018/11. számú ítéletének meg nem változtatott része 2019. július 2. napján I.r. és II.r. vádlottak vonatkozásában jogerőre emelkedett.

Győr, 2019. július 2.

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke